

Súd: Okresný súd Košice okolie
Spisová značka: 17Csp/156/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7517207355
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Tatranská
ECLI: ECLI:SK:OSKE3:2018:7517207355.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice - okolie, sudca JUDr. Oľga Tatranská, v spore žalobcu: Z. L., H.. XX.XX.XXXX, C. D. XX, XXX XX D., zastúpeného: Mgr. Peter Baran, Nám SNP 538/16, 091 01 Stropkov proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., IČO: 35 792 752, so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, zast.: Advokátska kancelária Cviková, s.r.o., Kubániho 16, 811 04 Bratislava, o zaplatenie 300 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni 300 € spolu s 5% ročným úrokom z omeškania od 20.1.2017 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalobkyňa má voči žalovanému právo na náhradu trov konania 100%, o výške ktorých bude po právoplatnosti rozsudku rozhodnuté súdom prvej inštancie osobitným uznesením.

Štát má voči žalovanému právo na náhradu trov konania 100%, o výške ktorých bude po právoplatnosti rozsudku rozhodnuté súdom prvej inštancie osobitným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou, podanou dňa 29.3.2017 domáhala na žalovanom zaplatenia sumy 300 € spolu s 5% ročným z omeškania od 20.1.2017 do zaplatenia, a náhrady trov konania.

1.1. V žalobe tvrdila, že dňa 27.1.2011 uzavrela so žalovaným zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej jej bola poskytnutá suma 1500 €, a ktorú sumu mala podľa zmluvy vrátiť veriteľovi spolu so 70,01% ročným úrokom v 42 splátkach po 80,37 € a v celkovej výške úhrad 3 375,54 €. V zmluve bola uvedená RPMN 70,04% a priemerná RPMN 44,57% ročne. V čl. 8 je obsiahnutá Dohoda, ktorou sa žalovaný zaviazal poskytnúť žalobkyni na jej žiadosť „službu“ spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru, za čo si žalovaný inkasoval poplatok 215,75 €, ktorá bola splatná v deň poskytnutia úveru.

1.2. Žalobkyňa pravidelne splácala 80,37 € mesačne od uzavretia zmluvy a žalovanému zaplatila celkovo 3 375,54 €.

1.3. Akcentovala, že v zmluve absentuje viacero zákonných náležitostí v zmysle § 9 zákona č. 129/2010 Z.z. a po ich vymenovaní uzavrela, že podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 z.z. sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak neupravuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

1.4. Ďalej namietla výšku úrokovej sadzby a vyhodnotila ju ako neprimeranú, pretože sadza 70,01% predstavuje takú výšku úrokovej sadzby, ktorá výrazne prevyšuje mieru úverov obchodných bánk v čase uzavretia zmluvy, a teda je neplatný.

1.5. Poukázala aj na to, že v zmluve absentuje tiež

a) výška splátky istiny, úrokov a poplatkov

b) doba trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti úveru

c) adresa veriteľa na podanie reklamácie a sťažnosti, ktoré vo svojom komplexe spôsobujú, že úver je bezúročný a bez poplatkov

1.6. Po citácii § 451 Obč. zákonníka žalobkyňa mala za to, že tým, že žalobkyňa dobrovoľne plnila svoj záväzok od uzavretia zmluvy pravidelnými platbami po 80,37 € mesačne, jej majetok sa znížil o 3 375,54 € a žalovaný sa reálne obohatil o rozdiel medzi touto sumou a sumou požičaných peňazí t.j. o sumu 1 875,54 €.

2. V žalobe analyzovala tiež dôvod, pre ktorý je neplatná zmluva o revolvingu - uvedená okolnosť však s prejednávanou vecou nemá súvis. Poukázala ale na neplatnosť Dohody o poskytnutí služby, ktorá bola viacerými rozhodnutiami súdov SR judikovaná ako neprijateľná zmluvná podmienka a teda je neplatná.

2.1. Dala tiež do pozornosti zanedbanie informačnej povinnosti zo strany žalovaného, táto otázka ale nemá s uplatneným nárokom súvis.

3. Za účelom preukázania svojich tvrdení žalobkyňa doručila ako dôkaz: (súd uvádza stručne iba to podstatné):

A/ Žiadosť/zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 27.1.2011 na predtlačenom formulári (čl. 10). Ten je rozdelený na niekoľko častí a to :

časť 1: - údaje o veriteľovi (žalobcovi)

časť 2: - údaje o dlžníkovi (žalovaný)

časť 3: - spoludlžník (nevyplnené)

časť 4: - spoludlžník (nevyplnené)

časť 5: - údaje o požadovanom revolvingovom úvere (vyplňte): dlžník žiada spoločnosť PROFI CREDIT Slovakia s.r.o. o poskytnutie úveru za nasledovných podmienok:

a) poskytnutá čiastka úveru (úverový limit) 1500 eura

b) splatnosť úveru (počet splátok/splatnosť - deň v mesiaci) 42/25

c) mesačná splátka (vrátane úrokov)..... 80,37 eura

e) celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť ... 3375,54 eura

f) predpokladaná RPMN (v%) 70,01%

g) ročná úroková sadzba 70,01%

h) priemer RPMN: 44,57%

- účel čerpania: zariadenie domácnosti

Ostatné údaje uvedené v tomto rastru nemajú pre toto konanie význam

časť 6: - údaje o schválenom revolvingovom úvere:

a) poskytnutá čiastka úveru (úverový limit) 1500 eura

b) splatnosť úveru (počet splátok/splatnosť - deň v mesiaci) 42/25

c) mesačná splátka (vrátane úrokov)..... 80,37 eura

e) celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť ... 3375,54 eura

f) RPMN za úver (v%) 70,47%

g) ročná úroková sadzba 70,01%

h) priemer RPMN: 44,57%

Ostatné údaje uvedené v tomto rastru nemajú pre toto konanie význam

Podľa bodu 8.1 zmluvy o úvere, podľa ktorého záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru resp. revolvingového úveru poskytnutého na základe žiadosti / zmluvy uzavretej medzi veriteľom a dlžníkom; a záväzok dlžníka zaplatiť veriteľovi odplatu a) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 215,75 eura a b) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 112,08 eura ak bude revolving poskytnutý

Podľa bodu bod 8.4 zmluvy o úvere, podľa ktorého: odplata za poskytnutie odkladu splátok úveru je splatná dňom uzavretia tejto dohody o poskytnutí služby. Veriteľ a dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok a pohľadávky dlžníka voči veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky úveru podľa čl. 2.3 zmluvných dojednaní žiadosti/zmluvy oproti pohľadávke veriteľa voči dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa čl. 8.1 písm. a) tejto dohody o poskytnutí služby (resp. zníženej výšky odplaty) a to ku dňu poskytnutia úveru podľa článku 2.3 zmluvných dojednaní žiadosti/zmluvy. Odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok revolvingu je splatná dňom poskytnutia revolvingu dlžníkovi.

B/ Výzvu právneho zástupcu žalobkyne zo dňa 5.1.2017, ktorou bol žalovaný vyzvaný, aby došlo medzi stranami k podpisu dohody o urovaní s tým, že ak nebude danej žiadosti vyhovieť, alebo nebude zo strany žalovaného navrhnutý iný akceptovateľný postup riešenia v lehote do 14 dní od doručenia výzvy, budú všetky nároky žalobkyne uplatnené súdnou cestou.

C/ List žalovaného - Oznámenie zo dňa 29.12.2014, ktorým žalobkyni žalovaný oznamuje, že vzhľadom na uhradenie všetkých jej záväzkov vyplývajúcich z zmluvy č. XXXXXXXXXXX sa považuje právny vzťah so žalovaným za ukončený.

4. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe zo dňa 30.5.2017 (súd uvádza stručne iba to podstatné a iba v rozsahu, v akom to má význam pre vec) poukázal na rozpor návrhu na rozhodnutie vo veci so zákonom, pretože objektívne neexistuje právna norma, na základe ktorej by sa žalobca mohol domáhať rozhodnutia uvedeného v žalobe, a žalobca ju ani nijako neoznačil.

4.1. K výhrade žalobcu ohľadom výšky úrokovej sadzby žalovaný zaujal postoj, že ide o úverový vzťah - absolútny obchod, ktorý sa riadi ustanoveniami Obchodného zákonníka (ďalej len OBZ) a v otázkach, ktoré OBZ neupravuje, sa riadi ustanoveniami Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ). Prednostné použitie OZ na spotrebiteľské vzťahy bolo zavedené až zákonom č. 102/2014 účinným od 1.4.2015 a teda sa mohlo aplikovať iba na zmluvy, uzavreté po tomto dátume.

4.2. Poukázal na to, že úprava úrokov pre úverovú zmluvu je obsiahnutá v § 502 OBZ, podľa ktorého: Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške. Tvrdenia žalobkyne zneplatňujúce dojednanie o úrokovej sadzbe je nielen nedôvodné ale aj v rozpore s týmto ustanovením zákona. V tejto súvislosti citoval aj § 53 ods. 6 Oz účinné v čase uzavretia zmluvy: Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti. Odplata, regulovaná týmto ustanovením, vyjadruje celkovú nákladovosť úveru pre spotrebiteľa a pri porovnaní výšky odplaty s hodnotou priemernej odplaty za spotrebiteľské úvery je na mieste záver, že táto neprevyšuje podstatne priemernú odplatu na finančnom trhu (nie bankovom), ktorá bola v aktuálnom čase 44,57%.

4.3. Žalovaný negoval tiež názor žalobkyne o tom, že úver je bezúročný a bez poplatkov z dôvodu, že neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f) a k) zákona č. 129/2010 Z.z., pretože tie sa nachádzajú buď priamo na čelnej strane zmluvných dojednaní a tiež v prílohách, ktoré tvoria jej neoddeliteľnú súčasť. Konkrétne Oznámenie veriteľa dlžníkovi predstavuje nielen potvrdenie akceptácie predloženého návrhu na uzavretie zmluvy, ale je aj súčasťou zmluvy ako takej. Ust. čl. 4 ods. 4.5. zmluvných dojednaní upravuje, že úver je o každom revolvingu splatný podľa nového splátkového kalendára, s ktorým bude dlžník oboznámený. Deň splatnosti poslednej splátky úveru resp. revolvingu podľa splátkového kalendára je dňom konečnej splatnosti úveru. Údaj o dni splatnosti poslednej splátky vyplýva pritom aj z Oznámenia veriteľa dlžníkovi a teda zmluva údaj o termíne konečnej splatnosti úveru obsahuje, pretože termín konečnej splatnosti úveru je vymedzený dňom splatnosti poslednej splátky.

4.4. Vo vzťahu k počtu, výške a termínom splátok žalovaný zaujal postoj, že v čase uzavretia zmluvy zákon nevyžadoval, aby suma istiny, úroku a iných poplatkov tvoriacich jednu splátku, boli uvedené jednotlivo popri sebe. Uvedené by malo opodstatnenie vtedy, ak by istina, úroky či poplatky boli splatné v iný deň popr. v inom počte a pod., čo ale nie je tento prípad. Ostatne poukázal na splatnosť prvej splátky, uvedenej v Oznámenie veriteľa dlžníkovi i splátkový kalendári, v ktorom je presne uvedené, že splátky sú splatné do 25. dňa, že počet splátok je 42, že ich výška je 80,37 € a teda ani tento

údaj neabsentuje. V tomto kontexte akcentoval na čl 10 ods. 1 písm. h) smernice, podľa ktorého má zmluva obsahovať výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a tomto smere poukázal na znenie príslušnej časti rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15 a to aj vo vzťahu k tomu, že zmluva nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalom osiči.

4.5. Ohľadom RPMN žalovaný uviedol, že pre jeho výpočet je rozhodujúca výška splátky ako takej a to na základe údajov v čase uzavretia zmluvy, ktorý má špecifický mechanizmus výpočtu, ktorý sa uvádza jedine v spotrebiteľských vzťahoch (v žiadnych iných) a za účelom zavedenia jednotného mechanizmu výpočtu RPMN obzvlášť pre prípady opakovaných úverov či zmlúv uzavretých na dobu neurčitú apod. vydala metodickú príručku.

4.6. K dohode o poskytnutí služby sa žalovaný vyjadril v tom smere, v zmysle bodu 8.6., podľa ktorého: uzavretie tejto dohody nie je podmienkou uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere, že dlžník vyhlasuje, že ju uzatvára na základe slobodnej vôle, a že jej obsahu porozumel a svojím podpisom vyjadruje svoj súhlas, je individuálnym dojednaním a nadväzne na to je vylúčený záver o jej neprijateľnosti.

4.7. Napokon žalovaný vzniesol námietku premlčania z pohľadu uplynutia subjektívnej i objektívnej premlčacej lehoty. Poukázal na to, že subjektívna lehota je viazaná na moment vedomosti tých skutkových okolností, od ktorých svoje údajné nároky odvodzuje t.j. na okamih, v ktorom sa dozvedel o údajnom bezdôvodnom obohatení.

Súd poznamenáva, že z takto vznesenej hmotnoprávnej námietky nevyplynuli žiadne konkrétne, od ktorých žalovaný premlčanie v objektívnej i subjektívnej lehote odvodzuje.

4.8. Čo sa týka tvrdenia žalobkyne o úmysle žalovaného bezdôvodne sa obohatiť, ten musí byť nesporne preukázaný a nie byť iba v štádiu tvrdenia. Žalobkyňa však ničím nepreukázala záver o úmysle žalovaného obohatiť sa na úkor účastníka zmluvného vzťahu a preto plynutie 10 ročnej premlčacej doby musí spočívať na preukázaných a riadne dokázaných skutkových okolnostiach.

4.9. Tu žalovaný navrhol, aby súd spojil toto konanie s vecou 8Csp/156/2017 a aby žalobu ako plne nedôvodnú zamietol a priznal žalovanému plnú náhradu trov konania.

5. K vyjadreniu žalovaný priložil ako dôkaz:

A/ Oznámenie veriteľa o schválení úveru (čl. 37) zo dňa 27.1.2011, z ktorého vyplývajú ohľadom samotného úveru tieto fakty:

- schválený výška úveru:	1500 eur
- splatnosť úveru	42 mesiacov
- výška mesačnej splátky úveru:	80,37 eura
- dátum splatnosti prvej splátky:	25.2.2011
- dátum poslednej splátky:	25.7.2014
- periodicita splácania:	mesačne
- dátum splatnosti splátky:	25.
- celková výška úveru:	1500 eur
- RPMN úveru	70,47%
- priemerná hodnota RPMN ku dňu uzavretia zmluvy	44,57%
- ročná sadzba úrokov z omeškania	9%
- dátum platnosti a účinnosti zmluvy:	27.1.2011

(zvyšok, týkajúci sa revolvingu, nie je dôležitý, pozn. súdu)

V závere tohto Oznámenia je uvedené číslo účtu XXXXXXXXXXX/XXXX, VS: XXXXXXXXXXX, na ktorý mal žalobca splátky poukazovať.

B/ Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, podpísané žalobkyňou 25.1.2011, z ktorých vyplývajú tieto informácie o záväzkovom vzťahu:

- že ide o bezúčelový spotrebiteľský resp. revolvingový úver
- výška spotrebiteľského úveru: 1500 eur,
- doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere: na neurčito

- spotrebiteľ musí zaplatiť: výška mesačnej splátky 80,37 eura, počet splátok 42, termín splátok úveru a úrokov: (deň v mesiaci) - 25.
- celková čiastka, ktorú bude musieť spotrebiteľ zaplatiť: 3 375,54 eura
- úroková sadzba: 70,01% ročne
- RPMN: 70,01% ročne + priemerná RPMN: 44,57%

6. Žalobkyňa v replike k vyjadreniu žalovaného vyslovila nesúhlas s argumentáciou žalovaného o primeranosti výšky zmluvného úroku, pretože takto dojednaný úrok je podľa § 39 OZ pre rozpor so zákonom a poukázal na rozsudok KS Košice 2Co/22/2015 z 16.5.2016, 3Co/982/2014. Vo vzťahu k aplikácii ust. § 52 ods. 2 v znení jeho novely účinnej od 1.4.2015 poukázal na rozsudok NS 3MCdo/14/2014.

6.1. Ohľadom RPMN akcentoval, že jej výška bola zmenená žalovaným v čase po podaní návrhu žalobkyne na uzavretie zmluvy, keď sa z 70,01% zvýšila na 70,04% čo je treba považovať za nový návrh, a keďže ho žalobkyňa písomne neprijala, k uzavretiu zmluvy nedošlo.

6.2. K rozpisu splátok na istinu, úroky a poplatky žalobkyňa zaujala názor, že znenie ust. § ods. 2 písm. k) náš zákonodarcu neprevzal doslovné znenie Smernice o frekvencii splátok, ale zakomponoval požiadavku o uvedení výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Jeho úmyslom bolo, aby zo zmluvy presne vyplývalo, koľko z každej splátky pripadne na istinu, koľko na úrok a koľko na poplatky. S poukazom na to, že Smernica nemá priame účinky inter partes a nemá ani nepriame účinky, mala za to, že vzhľadom na explicitné znenie vnútroštátneho zákona ohľadom členenia splátok súd napriek existencii rozsudku C-42/15 nemá ho vykladať tak, že zmluva nemusí obsahovať členenie splátok tak, ako upravuje vnútroštátna úprava.

6.3. K absencii doby trvania zmluvy a termínu konečnej splatnosti žalobkyňa vyjadrila názor, že súhlasí s tým, že zmluva musí byť vyhotovená ako jediný dokument, no v prípade, že zmluva musí byť písomná, táto forma musí byť zachovaná vo vzťahu k všetkým esenciálnym náležitostiam. Ak žalovaný tvrdí, že je to uvedené v splátkovom kalendári či Oznámení veriteľa, jedná sa o úkony vykonané žalovaným v čase až po podpise zmluvy žalobkyňou t.j. nemohli sa stať integrálnou súčasťou zmluvy.

6.4. K Dohode o poskytnutí služby žalobkyňa opäť zaujala názor, že ide o úkon neplatný podľa § 39 OZ, pretože v žiadnom prípade nemala slúžiť spotrebiteľovi, ale forme obohatenia sa žalovaného a po zohľadnení výšky poplatku sa javí byť pravdepodobné, že po zaplatení tohto poplatku takmer vo výške 3 mesačných splátok preto, aby následne mohol byť odklad povolený. Ak by si spotrebiteľ túto sumu ponechal, sám by si pre prípad potreby zabezpečil úhradu splátok.

6.5. K premlčaniu uviedla, že sa o tejto okolnosti dozvedela vtedy, keď sa o tom dozvedela od svojho právneho zástupcu, a ktorému zároveň udelila plnú moc na svoje zastupovanie v danej veci a od tohto momentu neuplynuli dva roky. Vzhľadom na to, že žalovaných 300 bolo zaplatených v priebehu troch rokov pred podaním žaloby, nemôže byť nárok premlčaný ani v objektívnej trojročnej lehote.

7. V duplike žalovaný v podstate obsahovo poukazoval na argumentáciu, obsiahnutú v jeho vyjadrení k žalobe, a preto súd nie je potrebné tieto skutočnosti zopakovať.

8. Na návrh žalovaného súd vo veci 8Csp/156/2017 zisťoval, o aké konanie sa jedná a zistil, že ide o rovnaký spor medzi tými istými stranami, avšak v danom konaní, v ktorom si žalobkyňa uplatnila bezdôvodné obohatenie v sume 1000 eur, bol právny vzťah založený zmluvou č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 18.11.2011. Vo veci bolo rozhodnuté rozsudkom zo dňa 4.12.2017 a teda spojenie vecí už neprichádza do úvahy. Týmto rozsudkom bol žalovaný zaviazaný zaplatiť žalobkyňi 1 000 € spolu s úrokom z omeškania 5% ročne od 20.1.2017 až do zaplatenia a plnú náhradu trov konania.

8.1. Z obsahu tohto rozsudku vyplynuli skutočnosti, ktoré mali pre tohto konanie význam a to v tom smere, že žalobkyňa o termíne, v ktorom sa mala o vzniku bezdôvodného obohatenia na jej úkor dozvedieť vypovedala tak, že síce presný deň nevie, ale došlo k tomu na jar roku 2016, keď získala o spotrebiteľských úveroch bližšie informácie na internete

9. Na dupliku žalovaného už žalobkyňa nereagovala.

10. Podľa Čl.17 základných princípov CSP: Súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prieťahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

11. V priebehu ďalšieho obdobia žiadna zo strán neprodukovala žiadne iné dôkazy a neboli použité žiadne ďalšie prostriedky procesného útoku či obrany. Po zistení, že sa jedná o spor, ktorého pohľadávka bez príslušenstva neprevyšuje 1000 €, a že sa jedná o vec jednoduchého právneho posúdenia, súd podľa § 297 CSP rozhodol o veci bez nariadenia pojednávania a rozsudok verejne vyhlásil dňa 12.11.2018 v miestnosti č. 04 o 13,00 hod., o čom visel oznam na úradnej tabuli súdu i na webe súdu od 5.11.2018 so 12.11.2018. Rozhodnutie vyhlásil v súlade s ust. § 217 ods. 1 CSP t.j. podľa skutkového stavu v čase jeho vyhlásenia.

12. Prioritne súd ako prvú posúdil otázku, či sa v danom prípade došlo/nedošlo k premlčaniu, pretože až potom má zmysle zaoberať sa vecnou stránkou uplatneného nároku.

12.1. Podľa § 100 ods. 1 OZ: Právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

12.2. Podľa § 101 ods. 1 OZ: Pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

12.3. Podľa § 107 ods. 1 OZ: Právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

Ods. 2: Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

13. Ustanovenie § 107 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka stanovuje pre vydanie bezdôvodného obohatenia dvojitú kombinovanú premlčaciu dobu: subjektívnu, ktorá je dvojročná a objektívnu trojročnú, resp. desaťročnú. Ich začiatok je stanovený odlišne a ich vzájomný vzťah je taký, že sú na sebe nezávislé čo do svojho plynutia, jeho začiatku aj konca. Ak skončí plynutie ktorejkoľvek z nich, právo sa premlčí bez ohľadu na plynutie druhej premlčacej doby. Premlčanie ako právny inštitút je následok kvalifikovaného uplynutia času, ktoré spôsobuje zánik súdnej vymáhateľnosti práva. Pre začiatok behu dvojročnej subjektívnej premlčacej doby je rozhodný deň, kedy sa oprávnený v konkrétnom prípade skutočne dozvie o tom, že došlo na jeho úkor k získaniu bezdôvodného obohatenia a kto ho získal. Pokiaľ išlo o plynutie objektívnej 3-ročnej premlčacej doby na vrátenie sumy, tá začala plynúť dňom zaplatenia predmetnej sumy žalobcovi.

14. Občiansky zákonník podstatu úmyselného konania nevymedzuje, preto sa pri skúmaní úmyslu konajúcej osoby vychádza z právnej úpravy zavinenia obsiahnutej v trestnom práve. Zavinenie podľa §15 Trestného zákona je vybudované na dvoch zložkách - vedomostnej a vôľovej. Podľa stupňa vôľovej zložky sa rozlišuje úmysel priamy alebo nepriamy. O priamy úmysel pri bezdôvodnom obohatení podľa Občianskeho zákonníka ide vtedy, ak ten, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatil, vedel, že svojím konaním získa bezdôvodné obohatenie a súčasne, že ho získať chcel. O nepriamy úmysel ide ak ten, kto sa na úkor iného obohatil, vedel, že svojím konaním môže získať bezdôvodné obohatenie a pre prípad, že sa tak stane, bol s týmto následkom uzrozumený. Na preukázanie úmyslu konajúcej osoby získať bezdôvodné obohatenie nestačia všeobecné tvrdenia o zaužívanej praxi žalovaného pri uzatváraní spotrebiteľských zmlúv, ale by bolo nutné v každom jednotlivom prípade s poukazom na okolnosti uzavretia úverovej zmluvy preukázať, že žalovaný v čase uzavretia zmluvy a prijatia plnenia na základe tejto zmluvy skutočne vedel alebo aspoň bol uzrozumený s tým, že sa bezdôvodne obohacuje. Žalovaný z predmetného vzťahu skutočne chcel získať odplatu vo forme úrokov za poskytnutý úver, táto skutočnosť ale nedokazuje jeho úmysel získať bezdôvodné obohatenie.

14.1. S poukazom na vyššie uvedené vo vzťahu k všeobecným tvrdeniam žalobkyne o úmyselnom obohatení súd na rozdiel od jej názoru má za to, že toto preukázané nebolo. Preto súd ďalej posudzoval, či došlo/nedošlo k premlčaniu vo všeobecnej trojročnej lehote.

15. Žalobkyňa v žalobe tvrdila, a žalovaný nepoprel jej skutkové tvrdenie, že pravidelne každý mesiac platila splátky po 80,37 €. Za predpokladu, skutočne uhradila dňa 25.7.2014 poslednú splátku v zmysle zmluvy, trojročná objektívna premlčacia doba začala plynúť dňa 26.7.2014 a uplynula dňa 25.7.2017. Žaloba bola podaná dňa 29.3.2017, teda zjavne pred uplynutím objektívnej trojročnej premlčacej doby.

15.1. V priebehu jej plynutia však nezávisle začala plynúť aj subjektívna dvojročná premlčacia doba, ktorej počiatok žalobkyňa situovala do doby, keď poverila svojim zastupovaním právneho zástupcu. Ten vypracoval v mene žalobkyne prvý list dňa 5.1.2017 čo značí, že s ním musela byť v kontakte v časovom predstihu už predtým. Uvedené síce nebolo ani žalobkyňou a ani žalovaným dátumovo konkretizované, avšak, logicky vzaté, aj za situácie že by žalobkyňa mala už rok predtým vedomosť o tom, že sa na jej úkor žalovaný obohatil t.j. už počiatkom roka 2016, do uplynutia objektívnej lehoty (25.7.2017) jej dvojročná subjektívna lehota neuplynula.

15.2. Zároveň súd poukazuje aj na to, že ak by sa počiatok premlčacej doby datoval k dátumu vystavenia Potvrdenia, ktorým žalovaný oznámil žalobkyňi dňa 29.12.2014 skutočnosť, že v dôsledku úhrady všetkých záväzkov zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX je právny vzťah ukončený, počiatok premlčacej doby by sa posunul na ešte neskorší dátum. Z uvedeného teda plynie, že nárok žalobkyne premlčaný nie je.

16. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že nárok bol založený na prvej časti zmluvy o úvere t.j. že bol žalobkyňi poskytnutý úver 1500 € s úrokom 70,01% ročne pri RPMN 70,1% a priemernej RPMN 44,57%. Je nutné zdôrazniť, že sa v žiadnom prípade nejde o revolving, pretože pojem „revolving“ (otáčanie, opakovanie) svojím obsahom a významom znamená, že dlžník môže pri pravidelnom splácaní po neobmedzenú dobu finančné prostriedky, ktoré mu veriteľ poskytol, opakovane čerpať. Práve z tohto dôvodu nie je možné presne u tohto typu úverového vzťahu určiť RPMN, pretože vzhľadom na možnosť ich opakovaného čerpania nie je konečná doba vrátenia peňazí určiteľná. Tento úver však, je možné týmto pojmom nazvať len vtedy, ak poskytnutý úverový rámec spolu s povinnosťou splácania peňazí zo strany dlžníka viazaný na ten istý účet t.j. účet, na ktorý sa úver spláca a zároveň z ktorého sa aj (hoci opakovane) aj použije.

16.1. V danej veci tomu tak nie je, pretože bol 1/ stanovený presný počet splátok a 2/ v konkrétnej výške, a 3/ splátky sa hradili na veriteľom určený účet a keďže tieto veličiny sú determinované svojím počiatkom i koncom, o žiadny revolving sa nejedná.

17. Čo sa týka okolností v súvislosti s výškou zmluvného úroku dohodnuté v sadzbe 70,01%, k tomu súd uvádza: aj podľa § 502 ods. 1) OBZ: Od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

17.1. Z cit. ustanovenia vplýva, že aj dohoda o výške zmluvných úrokov je limitovaná. Týmto limitom je úprava, podľa ktorej je inak dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Nedodržanie tejto zásady má podľa názoru súdu v spotrebiteľských vzťahoch, akým je aj prejednáváná vec, dopad na nutnosť použitia ust. § 3 ods. 1 OZ, podľa ktorého: Výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

17.2. Nad všetky pochybnosti sa na daný právny vzťah musia aplikovať ustanovenia OZ a to či už v znení ust. § 52 ods. 1 a ods. 2 pred 1.4.2015 alebo po ňom, nakoľko:

17.3. Podľa § 52 ods. (1) OZ účinného dňa 27.1.2011: Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

(2) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany,

ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

18. Dobré mravy možno stotožniť so všeobecne spoločensky uznávanými zásadami konania v právnom styku (poctivosť, nezneužívame výkonu práv, nešikanózny spôsob výkonu práva, rešpektovanie rovnosti účastníkov občianskoprávných vzťahov). Vo svojom rozhodnutí sp. zn. 3 Cdo 137/2003 (Zo súdnej praxe č. 62/2004) Najvyšší súd SR už uviedol, že za právny úkon priečiaci sa dobrým mravom v zmysle § 3 ods. 1 OZ treba považovať úkon, ktorý je všeobecne neakceptovateľný z hľadiska v spoločnosti prevládajúcich mravných zásad a princípov vzájomných vzťahov medzi ľuďmi. Súlad právneho úkonu s dobrými mravmi treba posudzovať vždy komplexne so zreteľom na konkrétnu situáciu na oboch stranách sporu (nielen osoby vykonávajúcej určité právo, ale aj osoby týmto úkonom dotknutej), s prihliadnutím na všetky rozhodujúce okolnosti a nezávisle od vedomia a vôle (zavinenia) toho, kto právo alebo povinnosť vykonáva. Ustanovenie § 3 ods. 1 OZ nemá vlastnú priamu normotvornú platnosť - upravuje iba spôsob aplikácie a interpretácie ustanovení, ktoré priamo upravujú právne vzťahy, a to na základe všeobecných pravidiel morálnych, elementárnej slušnosti a tolerance a morálneho charakteru konajúcich.

18.1. V súlade s dobrými mravmi je len také konanie veriteľa, ktorý sa pri peňažnej pôžičke uspokojí bez ohľadu na to, v akej situácii sa nachádza dlžník, s primeranou výškou odplaty, a ktorý peňažné prostriedky mieni zhodnotiť obvyklým spôsobom. Neprimeranou preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška dohodnutých úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším sadzbám, uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek (rozsudok NS SR z 26.4.2012 - 5Cdo 26/2011

18.2. Ústavný súd SR v náleze z 28. februára 1995 sp. zn. PL. ÚS 10/95 (Zbierke zákonov SR, čiastka 20, číslo 51/1995), ktorým rozhodol o nesúlade ustanovenia § 13 vyhlášky ministerstva spravodlivosti č. 45/1964 Zb. s ustanovením § 658 ods. 1 OZ okrem iného uviedol, že aj keď sú úroky z pôžičky (§ 658 ods. 1 OZ) predmetom zmluvnej voľnosti medzi účastníkmi neznamená to, že možno dohodnúť úroky v akejkoľvek výške. Dohoda o úrokoch musí byť v súlade s ustanovením § 39 OZ, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom. Závisí preto od rozhodnutia súdu, aby v konkrétnom prípade ustálil, či výška dohodnutých úrokov je alebo nie je v súlade s dobrými mravmi.

18.3. Ústavným súdom vyslovený názor korešponduje s tézou (používanou predovšetkým právnou vedou a teóriou), že zásada zmluvnej voľnosti v súkromnom práve nie je absolútna a nachádza svoje obmedzenie (z hľadiska obsahovej náplne právnych úkonov) napr. pri aplikácii korektívov rozporu s dobrými mravmi. Usmerňovanie zásady zmluvnej voľnosti prostredníctvom uvedených korektívov (ako aj pri zákonnom zákaze) nepochybne prispieva k spoločenskej a právnej akceptácii zásady zmluvnej spravodlivosti v súkromnom práve. Pokiaľ ide o primeranosť výšky úrokov z pôžičky - problematika dobrých mravov úzko súvisí s doktrínou o neprípustnom, resp. neprimeranom znevýhodnení založenom právny úkonom. Tento princíp nadobudol v modernom práve váhu a význam a slúži určitým obmedzujúcim spôsobom k naplneniu zásady zmluvnej spravodlivosti.

19. Na vyššie cit. judikatúru súd poukázal preto, že v rámci posudzovania primeranosti dohodnutého úroku z úveru zisťoval a aj zistil mieru obvyklú úrokovými mierami vykazovanými domácimi úverovými inštitúciami vypočítanými harmonizovanej metodiky, ktorá v súlade s Nariadením (EC) No 63/2002 ECB, sektorová klasifikácia v súlade s ESA 95, úvery poskytované v eurách rezidentom eurozóny - priemerné úrokové miery zo stavu nových a nových obchodov - Nové obchody za obdobie - domácnosti - spotrebiteľské úvery a ostatné úvery.

19.1. V januári 2011 bol úrok pri úveroch tohto typu v sadzbe 12,87% ročne.

19.2. Navyše z dostupných archívnych informácií obchodných bánk ohľadom úrokových mier súd zistil, že v čase uzavretia zmluvy mala Poštová banka rozpätie od 7,5 - 32,50% ročne (t.j. priemer 20% ročne), SLSP a.s. v rozpätí od 9,9% do 20% (t.j. 14,95% ročne), ČSOB od 8,9% do 24% (t.j. 16,45% ročne).

19.3. Na margo tvrdení žalobcu o tom, že použitie § 53 ods. 6, zavedený do Obč. zákonníka zákonom č. 104/2014, účinným od 1.6.2014 v danej veci neprichádza do úvahy, súd s týmto tvrdením nesúhlasí a to preto, že predovšetkým je treba poukázať na to, že zákonná úprava len reflektovala na takmer ustálenú jurisdikciu a jednotnú aplikačnú prax súdov, rozhodujúcich o týchto a podobných okolnostiach. Ohľadom

výšky zmluvných úrokov však právna úprava v § 502 Obchodného zákonníka sa od r. 1991 nezmenila a ani naň nadväzujúca judikatúra súdov SR, najmä ohľadom spotrebiteľských úverov, sa nerozchádza.

19.4. Vychádzajúc preto aj z ust. § 502 ods. 1 OBZ, podľa ktorého aj v prípade, že si strany dohodnú zmluvný úrok, nesmie prevýšiť úroveň než je prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, súd úrok 70,01% ročne v zmluve zo dňa 27.1.2011 považuje za dojednaný neplatne.

20. V kontexte s obsahom zmluvy súd poukazuje tiež na zmluvné dojednania, nachádzajúce sa na rube formulára žiadosti/zmluvy, kde nachádzajú rôzne zmluvné úpravy a v rámci nich tiež znenie bodu 8.1 a bodu 8.4 (súd uvádza stručne), podľa ktorých: bod 8.1: záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru resp. revolvingového úveru poskytnutého na základe žiadosti / zmluvy uzavretej medzi veriteľom a dlžníkom a záväzok dlžníka zaplatiť veriteľovi odplatu a) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 196,02 eura a b) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 118,80 eura ak bude revolving poskytnutý

bod 8.4 zmluvy o úvere, podľa ktorého: odplata za poskytnutie odkladu splátok úveru je splatná dňom uzavretia tejto dohody o poskytnutí služby. Veriteľ a dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok a pohľadávky dlžníka voči veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky úveru podľa čl. 2.3 zmluvných dojednaní žiadosti/zmluvy oproti pohľadávke veriteľa voči dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa čl. 8.1 písm. a) tejto dohody o poskytnutí služby (resp. zníženej výšky odplaty) a to ku dňu poskytnutia úveru podľa článku 2.3 zmluvných dojednaní žiadosti/zmluvy. Odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok revolvingu je splatná dňom poskytnutia revolvingu dlžníkovi

20.1. Matematickým výpočtom vychádza, že po odrátaní sumy „odplaty“ 215,75 eura od sumy 1500 eur zostáva 1284,50 eura. Táto suma predstavuje 14,38% zo sumy 1500 eur, ktorú žalobkyňa žalobca „strhol“ hneď na samom začiatku t.j. v čase pri podpise zmluvy bez poskytnutia akéhokoľvek protiplnenia a ešte bola žalovanému úročená zmluvným úrokom. V tomto momente ešte nemohlo byť ani indikatívne známe, či žalobkyňa „možnosť“ odkladu splátok využije a požiada o ňu. Ani žalobkyňa v žalobe a ani žalovaný netvrdili, že by žalobkyňa túto možnosť využila a ani počas konania takáto okolnosť nevyšla najavo. Ak by aj áno, súd poukazuje, na to, že „poplatok“ či „odmena“ pre veriteľa z tohto titulu a uplatnená v takejto sadzbe a ešte k tomu vo fáze, keď takáto okolnosť vôbec nenastala, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Suma odplaty je navyše do formulára zmluvy dopisovaná ručne bez akýchkoľvek, vopred určených pravidiel jej výpočtu a teda aj určenie tejto výšky je dané do polohy uváženia veriteľa.

20.2. Podľa § 53 OZ: (1) Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

(2) Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

20.3. Formálne síce možno "Dohoda o poskytnutí služby" budí dojem samostatnosti, ale z pohľadu posúdenia neprijateľnej zmluvnej podmienky a vylúčenia súdnej kontroly je potrebné prijať záver, že v tomto prípade súdna kontrola nemôže byť vylúčená, pretože predmetná "Dohoda" je súčasťou textu zmluvy, nie je od zmluvy nijak odlíšená, resp. oddelená. Hlavným predmetom plnenia je stále poskytnutie úveru a iný výklad pripúšťajúci vylúčenie súdnej kontroly by v rozpore s ratio legis ust. § 53, pretože veriteľ by tak mohol rozčleniť úverovú zmluvu na viaceré samostatné "individuálne dohodnuté" časti, čo by znemožňovalo posúdenie jej neprijateľnosti. Tento výklad by bol nepochybne v rozpore so sledovaným účelom citovanej právnej úpravy.

20.4. Je neprijateľné, aby v čase, keď ešte ani nenastala situácia, aby dlžník o odklad splátok požiadal, si veriteľ akýsi poplatok z tohto titulu zrazil resp. „započítal“ s finančnými prostriedkami určenými pre žalovaného; tiež aby spotrebiteľ (pričom je otázne, či vôbec o tom, že takúto dohodu podpisuje vedel) už v čase, keď žiadnu službu ešte nevyužil, zaplatil jej použitie, a teda zo strany veriteľa došlo k získaniu prospechu skôr, ako poskytol plnenie, a túto sumu ako dlžnú úverovú istinu úročil zmluvnými úrokmi.

20.5. Súd je pri poskytovaní ochrany pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami ex offo povinný skúmať, či voči spotrebiteľovi nie je uplatňované plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky. Sú poukazuje na relevantnú judikatúru Súdneho dvora Európskej únie, s ohľadom na ktorú by nemali byť žiadne pochybnosti o povinnosti súdu zbaviť spotrebiteľa neprijateľnej zmluvnej podmienky a jej poškodzujúcich účinkov („členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok“ (článok 6 ods. 1 Smernice). Ust. článku 6 ods. 1 sa má považovať za kogentné ustanovenie a ochrana pred neprijateľnými podmienkami sa má poskytovať v režime pravidiel verejného poriadku, teda pravidiel, na ktorých rešpektovaní musí štát bezvýhradne trvať a ktorých rešpektovanie je povinný vždy a za každých okolností vyžadovať. Ochrana spotrebiteľa pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách vychádza z predpokladu, že spotrebiteľ je z hľadiska informovanosti a z hľadiska vyjednávacej pozície v slabšom postavení a má spravidla na výber buď zmluvu vopred naformulovanú dodávateľom akceptovať so všetkými formulárovými klauzulami alebo ju odmietnuť. Možnosť zmeny štandardných podmienok zo strany spotrebiteľa je len iluzórna a je zrejmé, že ide o rovnosť len formálnu. Aby sa dosiahla faktická rovnosť, je to možné dosiahnuť len vonkajším zásahom (porovnaj rozsudok Mostaza Claro 168/05, bod 25, Oceano Grupo Editorial SAC 240/98-C 244/98).

20.6. Napokon uvedený „poplatok“ má súvis aj s výškou RPMN, v zmluve uvedenej vo výške 70,01%. Toto pravidlo by sa uplatnilo iba vtedy, ak by sa so sumou 1500 eur neviazali žiadne ďalšie náklady. Podľa názoru súdu ale poplatok 215,75 eur takýmto ďalším nákladom je, a pokiaľ si ho veriteľ započítal so sumou samotných úverových prostriedkov (a ešte ich úročil úrokom z úveru), celkom isto mal vplyv aj na výpočet RPMN. Súd zistil, že ak by sa RPMN počítala z čistej sumy 1500 eur a suma 215,75 eur by tvorila samostatný dodatočný náklad, RPMN činí 92,93%. V prípade, ak by sa suma poplatku odpočítala a čistú sumu úveru by činila suma 1284,50 eur, RPMN by činila 127,61%.

21. Uvedená okolnosť má preto ten význam, ako keby v zmluve RPMN vôbec nebola a preto má súd za to, že závery, analyzované v bode 20. až 20.6. sú dostatočné pre zhodné konštatovanie so žalobkyňou, že tento úver bezúročný a bez poplatkov a za tejto situácie vzniká dlžníkovi právo na domáhanie sa bezdôvodného obohatenia.

22. Súd vyhodnotil ako absolútne neplatný právny úkon v časti dojednanej odplaty a úroku z úveru v súlade s § 39 OZ v dôsledku výšky dojednanej odplaty, pretože sa jedná o neprijateľnú zmluvnú podmienku a zároveň odporujúcu dobrým mravom s poukazom na ust. 53 ods. 6 OZ v zmysle ktorého odplata podstatne nesmie presahovať odplatu obvykle požadovanú bankami za spotrebné úvery.

22.1. Podľa § 11 ods. (1) zákona č. 129/2010 Z.z. účinného v čase uzavretia zmluvy: Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak
a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,
b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

23. Podľa § 451 ods. (1) OZ: Kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.
(2) Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

24. Žalobkyňa sa domáhala zaplatenia sumy 300 €. Ak žalovaný vystavil žalobkyňi dňa 29.12.2014 potvrdenie o zaplatení všetkých jej záväzkov zo zmluvy, ktoré podľa jej tvrdenia uhrádzala v sume 80,37 € a tieto tvrdenia žalovaný v ničom nerozporoval, súd túto skutkovú okolnosť považoval podľa § 151 CSP za nespornú. Z uvedeného dôvodu súd priznal žalobkyňi 300 € a to aj spolu s úrokom z omeškania.

24.1. Podľa ust. § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úrok z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania. Výšku úroku z omeškania a poplatok z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

24.2. Podľa § 3 Nariadenia vlády 87/1995 Z.z. účinného od 1.2.2013: Výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

25. K vzniku bezdôvodného obohatenia došlo v r. 2014, kedy bola sadzba úroku z omeškania 5%, a preto bol žalobkyni priznaný úrok z omeškania priznaný podľa žaloby.

26. Judikatúra súdov vrátane európskeho súdu nevyžaduje, aby na každý argument strany (účastníka) bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia (porov. rozsudok Georgiadis proti Grécku z 29. mája 1997, sťažnosť č. 21522/93, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997-III; rozsudok Higginsová a ďalší proti Francúzsku z 19. februára 1998, sťažnosť č. 20124/92, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1998-I; uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 23. júna 2004 sp. zn. III.ÚS 209/2004. So zreteľom na vyššie uvedené má súd za to, že sa nebolo potrebné zaoberať sa ostatnými skutočnosťami uvádzanými žalobkyňou i žalovaným, ktoré nemohli spôsobiť zmenu právneho posúdenia veci.

27. Žalobkyňa bola v spore plne úspešná, preto jej bolo podľa § 255 ods. 1 CSP priznané právo na plnú náhradu trov konania, o výške ktorých bude po právoplatnosti rozsudku rozhodnuté súdom prvej inštancie osobitným uznesením.

28. Žalobkyňa je od platenia súdnych poplatkov oslobodená podľa ust. § 4 ods. 2 písm. u) zákona č. 71/1992 Z.z., a tá zo zákona - podľa § 2 ods. 2 cit. zákona prešla na žalovaného, a teda štátu vzniklo právo na jeho náhradu, a o jeho výške bude po právoplatnosti rozsudku rozhodnuté súdom prvej inštancie osobitným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať strana, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané, podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Košice-okolie. Lehota na podanie odvolania začína plynúť dňom nasledujúcim po dni doručenia tohto rozhodnutia.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (ust. § 365 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (ust. § 366 CSP).

Odvolanie musí byť podpísané a predložené v počte 2 rovnopisov s prílohami.

U p o z o r n e n i e : Ak nebude súdu doručený potrebný počet rovnopisov s prílohami, jeho kópie súd vyhotoví na náklady odvolateľa.
Ak povinná osoba dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.